

અવસ્થા પુરગલી પર્યાય

અવસ્થા પુરગલી પર્યાય, વિભાવે સામીપ્યાર્થ ભરમ;
સ્વભાવે શુદ્ધ નિજસ્વરૂપ, અલૌકિક જ્ઞાન ધર્મ-મરમ. - અવસ્થા...

કંઈ જન્મોથી ભાવી હતી, જગત્કલ્યાણની રટણા;
અનંતા જ્ઞેયને જાણી, પરિણામી 'આ'વિચારણા.

વિચરતાં શુદ્ધ ઉપયોગે, સ્વયંસિદ્ધ સાહેબા સમરથ;
ગમે તેને શકે દઈ મોક્ષ, અહો ! જ્ઞાનાર્ક, ગાઠે ગરથ. - અવસ્થા...

વ્યથાને ઘૂંટીને ગાળી, જનમ-જન્માતંરો ગાળી;
સ્વભાવે શુદ્ધ ટાળી, દશા વર્તી છે મર્માળી.

અહો ! આકાશ ધરતી પર, સનાતન પ્રેમથી ઝૂક્યું;
જો ઠંડક પ્રેમ નિજ સભર, નમો વીતરાગ 'જ્ઞાન'દૂઝ્યું. - અવસ્થા...

જગત આખું છે એનું દાસ, જહાં છે અગુરુ-લઘુ પ્યાર;
સ્વભાવે પ્રેમી ઉવાચ: 'તમે રાજી તો હું ખુશહાલ'.

યહાં તો ભાવમનની અ સર, તુરત ઝીલે હૃદય સ્પંદન;
સકલ બ્રહ્માંડમાં વ્યાપે, અભેદા પ્રેમ-નાદ બુલંદ. - અવસ્થા...

હૃદય-કિતાબે અક્ષર-પ્રીત, પ્રકાશે મુક્તાનંદી મોજ;
અવિરત નિજસ્વભાવી ધાર, ઉછાળે સ્રોત અંતર-હોજ.

હૃદય ખેંચે છે શુદ્ધક શ્વાસ, તે સંગે આપ કાયમ પાસ;
સમયનો સાર 'આ'નિદિધ્યાસ, જિગર કુરબાન બોલ્યું 'હાશ'. - અવસ્થા...

અગર પુછાય પ્રશ્ન કદી, કહો ને, 'પ્રેમી-વ્યાખ્યા ઠીક !'
તો પાણ પાંપણ બંધ કરીને કહું : 'વિરહમાં તે દીસે નજદીક.'

અરૂપ સામીપ્ય પ્રેમાદર્શ, નિદિધ્યાસે જ 'ઈ' પ્રત્યક્ષ;
અમૂર્તા-મૂર્તિ મોક્ષેશ્વર, શુક્લધ્યાનાર્થ મૂળ અલાખ. - અવસ્થા...

